

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 30 mei 2008 in zaak nr. 08/5435 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

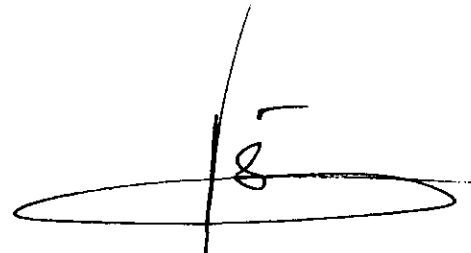
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2008

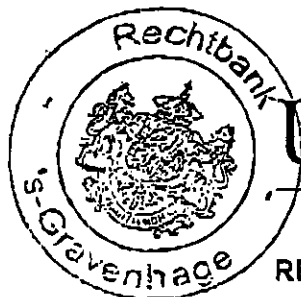
345.

Verzonden: 29 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 08/5435

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Guinese nationaliteit,
IND dossiernummer eiser,
gemachtigde mr. J. Nourhussen, advocaat te
Arnhem;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Veld,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 7 december 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 11 september 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep is door deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg, bij uitspraak van 14 april 2004 (Awb 02/77821) ongegrond verklaard.

Op 29 augustus 2007 heeft eiser wederom een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 14 februari 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat België verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 15 februari 2008 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 7 maart 2008.
Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 20 mei 2008 behandeld. Eiser en zijn gemachtigde zijn, onder voorafgaande kennisgeving aan de rechtbank, niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 08/5435

blad 2/5

2. Overwegingen

2.1 Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

Van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

De rechtbank overweegt dat eisers eerste asielverzoek van 7 december 2001 in Nederland inhoudelijk is behandeld. In de onderhavige procedure wordt eiser voor het eerst een eerder verblijf in het buitenland tegengeworpen. Naar het oordeel van de rechtbank is dit een nieuw feit of omstandigheid in vorenbedoelde zin, zodat een inhoudelijke beoordeling dient plaats te vinden.

2.2 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003).

2.3 België heeft op 4 december 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 aanvaard.

2.4 Eiser wijst erop dat de naam en geboortedatum die op het claimakkoord van 4 december 2007 staan vermeld niet overeenkomen met zijn eigen naam en geboortedatum, zodat het er voor moet worden gehouden dat het claimakkoord niet ziet op de persoon van eiser. Eiser stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van een rechtsgeldig claimakkoord, zodat het bestreden besluit evenmin rechtsgeldig is.

2.5 De rechtbank volgt eiser hierin niet en overweegt daartoe dat verweerder op 29 november 2007 bij de Belgische autoriteiten om terugname heeft verzocht, nadat op grond van de dactyloscopische gegevens van eiser is gebleken dat eiser is geregistreerd in het Eurodac-systeem. Voorts stelt de rechtbank vast dat het door Nederland aan eiser toegekende registratienummer van de IND correct staat vermeld. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat het voldoende aannemelijk is dat het claimakkoord, ondanks het feit dat een andere naam en geboortedatum zijn vermeld, ziet op de persoon van eiser. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser tijdens het Dublin-gehoor zelf heeft verklaard dat hij in België een andere naam heeft gebruikt.

AWB 08/5435

blad 3/5

2.6 Eiser heeft aangevoerd dat het enkele feit dat België tot een inhoudelijke behandeling van zijn aldaar op 4 april 2006 ingediende asielverzoek is overgegaan en niet aan Nederland heeft verzocht om terugname van eiser onvoldoende is om te stellen dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn aanvraag. Eiser stelt zich op het standpunt dat hij in Nederland zijn eerste asielaanvraag heeft ingediend, zodat Nederland daarmee, gelet op artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003 eveneens verantwoordelijk is voor de behandeling van onderhavige aanvraag.

2.7 De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog en overweegt daartoe dat eiser, blijkens het resultaat van Eurodac-onderzoek, voordat hij Nederland is ingereisd en hier op 29 augustus 2007 een asielaanvraag heeft ingediend, op 4 april 2006 asiel heeft gevraagd in België. Niet in geschil is dat de Belgische autoriteiten Nederland destijds niet hebben verzocht om terugname van eiser, maar zijn asielaanvraag inhoudelijk in behandeling hebben genomen. Op grond van het gestelde in artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 is België hiermee de verantwoordelijke lidstaat geworden. De rechtbank wijst er daarbij nog op dat België het verzoek om terugname ook uitdrukkelijk heeft aanvaard. Verweerder is, behoudens wellicht zeer bijzondere omstandigheden, niet gehouden zich ervan te vergewissen dat de Belgische autoriteiten zich terecht verantwoordelijk achten. Van dergelijke omstandigheden is niet gebleken. De enkele – niet nader onderbouwde – stelling dat België niet op de hoogte was van het feit dat eiser voor zijn komst naar België een asielaanvraag in Nederland had ingediend, acht de rechtbank in dit verband onvoldoende. Reeds gelet op het vorenstaande kan eisers betoog dat op grond van artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003, de lidstaat waar voor de eerste maal een asielaanvraag is ingediend verantwoordelijk moet worden geacht, niet slagen.

2.8 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.9 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in de omstandigheid dat eiser ruim vier jaar in Nederland heeft verbleven en daardoor een binding heeft met Nederland geen aanleiding hoeven zien de behandeling van onderhavig asielverzoek aan zich te trekken.

2.10 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft België anders is.

Eiser is hierin niet geslaagd.

2.11 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat in België – anders dan in Nederland – geen vertrekmoratorium wordt gevoerd ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Guinee. Derhalve bestaat het risico dat eiser, nadat in België op een door eiser in te dienen herhaald asielverzoek is beslist, zal worden teruggezonden naar Guinee, hetgeen – gelet op de verslechterde situatie aldaar – zal leiden tot een schending van artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden en artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), temeer nu België het eerder door eiser aldaar ingediende asielverzoek heeft afgewezen.

AWB 08/5435

blad 4/5

De rechtbank overweegt in dit verband dat het feit dat Nederland ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Guinee een uitstel van vertrek beleid voert, geen concrete aanwijzing is aan de hand waarvan eiser aannemelijk heeft gemaakt dat België de op dat land rustende internationale verplichtingen jegens eiser niet zal nakomen. Verweerder is derhalve niet gehouden de behandeling van het asielverzoek om deze reden aan zich te trekken. De rechtbank overweegt voorts dat niet is gebleken welke feiten en omstandigheden in de procedure in België naar voren zijn gebracht en wat daaromtrent is overwogen. Eiser heeft geen stukken uit die procedure overgelegd, zodat de rechtbank niet kan toetsen of indirect refoulement dreigt. Voorts heeft eiser, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden die niet aan de orde kunnen worden gesteld in een (herhaalde) procedure in België.

2.12 Verzoeker heeft zich - onder verwijzing naar het gestelde in paragraaf C3/2.3.6.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) - op het standpunt gesteld dat hij op grond van zijn medische problemen niet aan België kan worden overgedragen, te meer nu hij in België is uitgeprocedeerd en hij derhalve geen toegang heeft tot medische voorzieningen.

2.13 Ingevolge paragraaf C3/2.3.6.4 van de Vreemdelingencirculaire is - voor zover thans van belang - het enkele gegeven van medische aspecten niet voldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan - in casu - verweerder de behandeling van het asielverzoek aan zich zou moeten trekken. Immers, de medische voorzieningen mogen in beginsel vergelijkbaar worden verondersteld tussen de lidstaten; het interstatelijk vertrouwensbeginsel gaat er eveneens vanuit dat de voorzieningen in de lidstaten - indien geïndiceerd - ook ter beschikking staan voor de Dublinclaimant. Dit lijdt slechts uitzondering indien de betrokken vreemdeling aannemelijk maakt met concrete aanwijzingen dat dit uitgangspunt in zijn of haar geval niet opgaat.

2.14 De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt. Eiser heeft geen stukken overgelegd ter onderbouwing van de stelling dat zijn medische toestand een overdracht aan België in de weg staat. Voorts heeft eiser zijn standpunt dat hij in België geen toegang zal krijgen tot de medische voorzieningen niet nader onderbouwd.

2.15 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

2.16 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

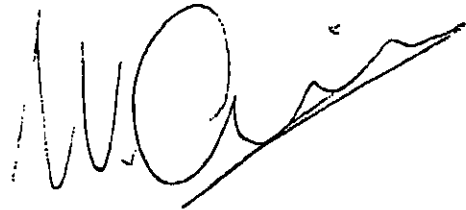
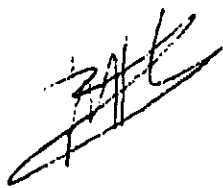
AWB 08/5435

blad 5/5

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier, op **30 MEI 2008**

Afschrift verzonden op: **30 MEI 2008**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

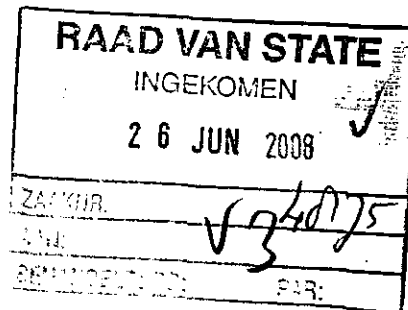
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

advocaten en procureurs

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

mr. J.B.R. Daniels
lid VAARA

mw. mr. W.G. Kuster van de Ven
mediator, lid FJR

mr. D.J.L. Wijnveldt

mr. J.W.M. Soentjens
lid VAARA

mr. A.J.M. van Haaren
lid FJR

mw. mr. M.J.A. Rinkes

mw. mr. J. Nourhussen

PER POST EN FAX no. Fax: 070-3651380

APPELSCHRIFT

Arnhem, 27 juni 2008.

Inzake :
Verblijvende :
Geboortedatum :
Land van herkomst : Guinee
IND. nr. :

Appellant, _____ kiest te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 3060, 6802 DB ten kantore van Daniels en Partners Advocaten, waarvan mevr. mr. J. Nourhussen verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 30 mei 2008, ontvangen op 2 juni 2008. Procedurenummer 08/ 5435. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) ongegrond verklaard.

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister van Justitie, verder te noemen verweerder, van 14 februari 2008 inzake appellant.

In het onderstaande zal gemachtigde eerst aandacht besteden aan het procesverloop waarna de grief met toelichting volgt.

Postadres Kantoor Arnhem
Postbus 3060 Johan de Wittlaan 2
6802 DB Arnhem Tel 026 351 61 90 | Fax 026 351 84 04

Kantoor Zevenaar

Rekening derdengelden
Rabobank 11.74.99.714

Daniels en Partners is een samenwerkingsverband van zelfstandig opererende advocaten. Iedere aansprakelijkheid van de betreffende advocaat is beperkt tot het bedrag dat onder diens beroepsaansprakelijkheidsverzekering in het betreffende geval wordt uitbetaald.

1 PROCESVERLOOP

Appellant heeft op 29 augustus 2007 een herhaalde aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw). Op 29 augustus 2007 heeft het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden plaatsgevonden. Op 31 augustus 2007 is hij nader gehoord.

Op 3 september 2007 is appellant in kennis gesteld van het voornemen van verweerder.

Bij brief van 4 september 2007 heeft appellant zijn zienswijze op dit voornemen gegeven. Bij beschikking van 14 februari 2008 heeft verweerder een afwijzende beschikking geslagen vanwege een claimakkoord door België.

Op 7 maart 2008 heeft appellant beroep aangetekend tegen deze beschikking.

2 GRIEF

Appellant heeft één grief tegen de uitspraak. De grief heeft betrekking op het oordeel van de rechtbank dat de stelling van eiser dat Nederland op grond van artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003 verantwoordelijk is voor zijn asielaanvraag niet kan slagen (2.1).

2.1 Nederland op grond van Vo 343/2003 niet verantwoordelijk

In rechtsoverweging 2.7 overweegt de rechtbank het volgende:

“ De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog en overweegt daartoe dat eiser, blijkens het resultaat van Eurodac-onderzoek, voordat hij Nederland is ingereisd en hier op 29 augustus 2007 een asielaanvraag heeft ingediend, op 4 april 2006 asiel heeft aangevraagd in België. Niet in geschil is dat de Belgische autoriteiten Nederland destijds niet hebben verzocht om terugname van eiser, maar zijn asielaanvraag inhoudelijk in behandeling hebben genomen. Op grond van het gestelde in artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 is België hiermee de verantwoordelijke lidstaat geworden. De rechtbank wijst er daarbij nog op dat België het verzoek om terugname ook uitdrukkelijk heeft aanvaard. Verweerder is, behoudens wellicht zeer bijzondere omstandigheden, niet gehouden zich ervan te vergewissen dat de Belgische autoriteiten zich terecht verantwoordelijk achten. Van dergelijke omstandigheden is niet gebleken. De enkele -niet nadere onderbouwde- stelling dat België niet op de hoogte was van het feit dat eiser voor zijn komst naar België een asielaanvraag in Nederland had ingediend, acht de rechtbank in dit verband onvoldoende. Reeds gelet op het vorenstaande kan eisers betoog dat op grond van artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003, de lidstaat waar voor de eerste maal een asielaanvraag is ingediend verantwoordelijk moet worden geacht, niet slagen”.

Toelichting

De rechtbank gaat met deze overweging geheel voorbij aan hetgeen in de zienswijze en de gronden beroep is aangevoerd. Immers waar het om gaat is dat op grond van artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003 de lidstaat verantwoordelijk is op grond van de situatie op het tijdstip waarop de asielzoeker zijn verzoek voor de eerste maal bij een lidstaat indient. Dit lidstaat is volgens eiser in casu Nederland omdat eiser in Nederland voor de eerste maal zijn asielverzoek op 7 december 2001 heeft ingediend. Derhalve is Nederland primair op grond van het genoemde artikel verantwoordelijk voor de inhoudelijke behandeling.

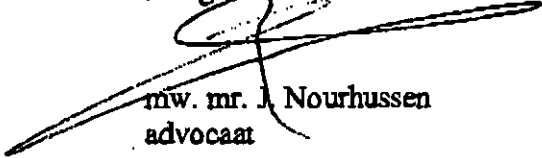
In de bestreden beschikking heeft verweerder aangevoerd dat uit artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003 niet volgt dat Nederland verantwoordelijk is voor eiser omdat hij hier op 7 december 2001 een asielaanvraag heeft ingediend. Eiser heeft dit steeds bestreden omdat in artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003 duidelijk staat '*op het tijdstip waarop de asielzoeker zijn verzoek voor de eerste maal bij een lidstaat indient*'. Eiser begrijpt niet hoe dit artikel anders moet worden uitgelegd. De vraag is derhalve van welke asielaanvraag dient er in casu volgens artikel 5, tweede lid, Vo 343/2003 te worden uitgegaan.

De rechtbank heeft in de aangehaalde overweging op deze stelling geen antwoord gegeven en is zonder enige motivering van de datum van de herhaalde asielaanvraag uitgegaan. De overige argumenten in de overweging zijn geen onderbouwing van de conclusie die uiteindelijk in de overweging wordt getrokken.

CONCLUSIE

Gelet op het voorgaande kan de bestreden uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen vanwege onvoldoende motivering met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Hoogachtend,

mw. mr. J. Nourhussen
advocaat

PRODUCTIES:

1. Een door appellant getekende machtiging
2. Kopie van de uitspraak van de rechtbank Zwolle van 30 mei 2008.
3. Kopie van de gronden beroep